

fornødne Skattebeløb skal lignedes paa fast Ejendom eller udskrives som personlig Skat. Overstiger det Beløb, der skal udredes som Grundskyld og Ejendomsskyld af de faste Ejendomme, en Sjettedel af alle de Udgifter, som efter Gennemsnittet af det sidste Tiaar i det hele har været Genstand for Ligning paa fast Ejendom og paa Personer med Tillæg af den kommunale Ejendomsskyld, der i Skatteaaret 1925—26 blev opkrævet i Kommunen i Henhold til Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, § 21, kan Grundskylden dog ikke uden Indenrigsministerens Godkendelse i nogen 4-aarig Periode forhøjes med mere end 3 Promille.

§ 5. Med de i nærværende Lov indeholdte Ændringer har det i øvrigt sit Forblivende ved de i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter givne Bestemmelser.

Ved Fremsættelsen udtalte *Forslagsstillernes Ordfører*, at de fremsatte Lovforslaget, fordi de tror, at det er påkrævet for Kommunerne at faa denne Bemyndigelse til at udbygge eller videreføre den kommunale Ejendomsbeskatning, som påabegyndtes i 1926, at gaa videre ad Grundskyldsvejen, og fordi de altid har anset Princippet i Skattelovene af 1903, Ejendomsskylden, for forkert.

Ved Iste Behandling i Folketinget udtalte *Ordføreren* sig yderligere herom, hvorefter Indenrigsministeren udtalte sig om Lovforslaget, som efter hans Opfattelse betyder en fuldstændig Ophævelse af Bestemmelserne i Loven af 31. Marts 1926 og af den derved tilsigtede Overgangstilstand mellem ny og gammel Beskatningsform, idet Formaålet med Lovforslaget er hurtigst muligt at erstatte Ejendomsskylden med Grundskyld. Ministeren sluttede — efter en Gennemgang og Kritik af Lovforslagets enkelte Bestemmelser — med at udtale: »jeg tror ikke, man tjener virkelige Interesser i en Udvikling i den Retning, som det ærede Medlem ønsker, og som jeg ingenlunde skal fordømme, ved at fare saa haardt frem, som man gør gennem de Lovforslag, man her jævnlgt præsenterer for den høje Rigsdag.« *Venstres Ordfører*, Sevelsted, udtalte ligeledes, at der maatte vindes Erfaring med Hensyn til Ordningen efter Loven af 1926 — der havde skabt et godt Grundlag —, inden man gaar videre. Venstre vilde derfor ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse. *Socialdemokraternes Ordfører*, J. P. Jensen, anbefalede Lovforslaget til velvillig Behandling i et Udvalg, men udtalte, at der er visse Bestemmelser i det, som ikke uden videre kan accepteres. Grathwohl, de *Konservatives*